

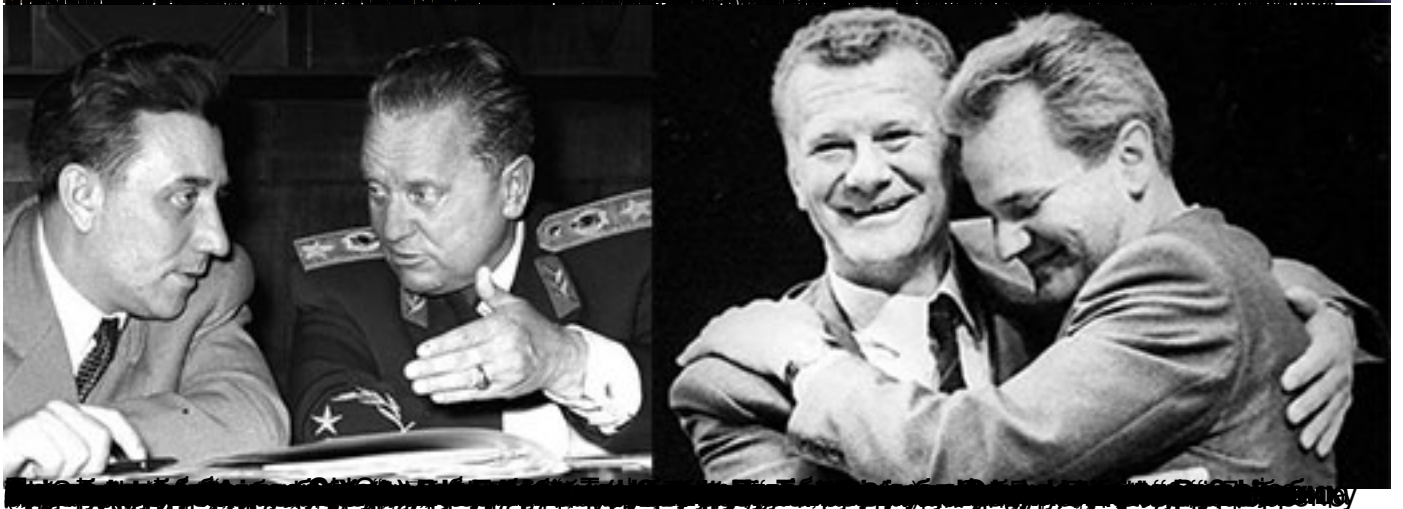
Знам да многи мисле да се то „нас не тиче“. Али морам рећи: Ова врста (карикатурално) стаљинистичке медијско-политичке кампање која се сада упражњава на Стефановићу (а претходно на Николићу и опозицији) права је слика и прилика стања ствари и свести у Србији. И тиче се свих нас.

Не сећам се кампања против Милована Ђиласа и Ранковића. Али врло добро памтим хорске реакције поводом Титовог "Писма", штанцована саопштења свих могућих месних заједница и борачких организација поводом представе "Голубњача", као и наручене скупове подршке Милошевићу после Осме седнице. Наравно, све су то различити случајеви и не мислим да изједначавам различите приче и јунаке – уосталом, рекох већ да је овде у питању фарса и карикатура. Али реторика, техника и „технологија“ су у основи исте.

Зато не могу сада мирно да гледам повампирење тог тоталитарног духа и манира. И наравно да то, тј. моја реакција нема везе са Стефановићем или било којим конкретним поводом, већ згранутошћу над актуелним искорак у најмрачније ауторитарне аспекте наше политичке прошлости. (И наравно да то треба и мора да нас се итекако тиче.)

Пасија по Небојши или срећна нова „1984.“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 21 мај 2021 16:57

Пасија по Небојши или срећна нова „1984.“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 21 мај 2021 16:57

